

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

**Astăzi: HRAMUL PAROHIEI NOASTRE:
Duminica Sfântului Apostol Toma**

**Evangelia duminicii
Ioan 20, 19-31**

Icoană realizată de Cristian Ștefan

Astăzi primăvara miresmează și făptura cea nouă dăntuiește. Astăzi se ridică încuietorile ușilor și ale necredinței pentru prietenul Toma care strigă: Domnul meu și Dumnezeuul meu. (Utrenia Duminicii Tomei, luminânda)

Venit-ai, Doamne, cu strălucirea cea neumbrită a dumnezeirii Tale, ușile fiind încuiate; și stând în mijlocul ucenicilor, le-ai dezvelit coasta Ta; și arătându-le semnele rănilor mâinilor și ale picioarelor Tale, și risipind mânia tulburării lor, ai glăsuț lămurit: Precum vedeți, din Trupul cu care M-am întrupat, prieteni, nu port fire de duh. Iar pe ucenicul care se îndoia, l-ai îndemnat să se atingă cu frică, zicându-i: Cel ce pe toate le iscodești, vino și nu te mai îndoia! Iar el, simțind cu mâna firea Ta cea îndoită, cu frică și credincioșie a grăit, pătruns de credință: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție! (Stihiră la Slujba Vecernia Duminicii Tomei)

„Pecetluit fiind mormântul, din mormânt viață ai răsărit, Hristoase Dumnezeule. Și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stătut, cel ce ești Învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după Mare mila Ta.”
Tropar Duminica Tomii

Program liturgic în această săptămână

HRAMUL BISERICII NOASTRE

În Duminica a doua după Paști, Duminica Sfântului Apostol Toma, sărbătorim hramul parohiei noastre, cinstind adevărea Învierea Domnului prin mărturisirea Sfântului Slăvitului Apostol Toma, patronul și ocrotitorul bisericii parohiale.

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

◆ Sâmbătă, 26 aprilie, ora 18.00, Vecernia hramului, cu participarea multor preoți invitați
◆ Duminică, 27 aprilie, începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, de asemenea, oficiate în sobor cu participarea unor preoți invitați.

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !

◆ Marți, 29 aprilie, ora, 18.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenice Ecaterina

◆ Slujba Sfântului Maslu în perioada Penticostarului

Ca și în ceilalți ani, în perioada pascală, până la sărbătoarea Înălțării Domnului, în locul Tainei Sfântului Maslu, în fiecare vineri seara, începând cu ora 18.00, vom oficia Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

◆ Sâmbătă, 3 mai, ora 18.00, Slujba Vecerniei

Refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au pus în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane.

În acest scop, parohia Toma Cozma organizează o colectă publică și apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini, pentru a se putea asigura susținerea financiară a refacerii acoperișului a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate de umezeală în ultimele decenii.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095
- Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

•ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Calea de la minte la inimă

Prin impetuoșitatea sa, Sfântul Apostol Toma a avut o înfrîngere semnificativă asupra cercului ucenicilor Mântuitorului Iisus Hristos. Deși au în centrul atenției cuvintele Mântuitorului, în Sfintele Evanghelii se regăsesc uneori și replici personale ale ucenicului Toma, care ne descoperă câteva trăsături de caracter ale celui pe nedrept numit de unii „necredincios”.

Atunci când Mântuitorul, departe fiind de Ierusalim, face cunoscut ucenicilor Săi că „Fiul Omului trebuie să pătimizească multe și să fie defăimat de bătrâni, de arhierii și de cărturari și să fie omorât, iar după trei zile să învieze” (Marcu 8, 31), Petru îl trage deoparte pe Iisus și „a început să-L dojenească, zicându-I: Fie-Ți milă de Tine să nu Ți se întâmple Ție aceasta” (Matei 16, 22). Însă Hristos Domnul îl sancționează sever: „Mergi înapoia Mea, satano! Sminteală Ți mi ești; că nu cugești cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor” (Matei 16,23). Sub presiunea aceleiași tulburătoare proorocii, Toma să dovadă de disponibilitate și spirit de sacrificiu, chemându-i și pe ceilalți a urma pe Hristos către Lazăr cel bolnav, căci spune: *Să mergem și noi și să murim cu El* (Ioan 11, 16).

Un alt moment consemnat în Evanghelii despre Toma ni-l înfățișează ca pe un om însetat de a cunoaște, dar mai ales de a pune în aplicare cele pe care le vestea Domnul Iisus. La Cina cea de Taină, Mântuitorul le spune ucenicilor: „Mă duc să vă gătesc loc. Și unde Mă duc Eu, voi știți și știți și calea (Ioan 14, 2, 4). Atunci Toma întreabă: *Doamne, nu știm unde Te duci; și cum putem ști calea ?* (Ioan 14, 5). El cere referințe concrete, nu doar pentru a cunoaște teoretic, ci pentru a ști cum să se implice el însuși astfel încât să fie mereu în preajma Mântuitorului.

Dar momentul care l-a plasat în centrul atenției celorlalți ucenici și căruia Biserica i-a dedicat prima duminică după Paști, se leagă de încredințarea sa despre Învierea Domnului. Prin rânduiala dumnezeiască, la prima arătare a Mântuitorului Înviat către ucenicii săi, Toma nu era de față și aceștia i-au spus: *Am văzut pe Domnul !* (Ioan 20, 25) Dar Toma le răspunde răspicat: *Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.* (Ioan 20, 25). - Două erori grave: neîncrederea în tovarășii săi și condiționarea credinței de propria percepție senzorială, care îl integrează pe Toma între cei „zăbavnici cu inima” a crede cele vestite prin prooroci (Luca 24, 25).

Cuvintele Domnului „Pentru că M-ai văzut Toma, ai crezut” par a indica faptul că Toma nu a mai dat curs invitației de a se atinge de Hristos cel înviat. I-a fost de ajuns că L-a văzut și a înțeles că Învierea Domnului este piatra de temelie pentru credința creștină. El exclamă: „Domnul meu și Dumnezeuul meu” mărturisindu-se din inimă pe sine ca beneficiar al lucrării mântuitoare a Fiului lui Dumnezeu. Astfel, una dintre cântările utreniei zice: „bună a fost înțelegerea lui Toma” căci a devenit piatră de temelie pentru credința noastră, a celor puțin credincioși.

„Domnul meu și Dumnezeuul meu” este o mărturisire cutremurătoare pe care ar trebui și noi să o rostim cât mai des, pentru a ne încredința, la rândul-ne că lucrurile lui Dumnezeu, iubirea lui Dumnezeu și voia lui Dumnezeu sunt cu mult mai presus de logica și simțurile noastre, dar ne sunt foarte accesibile când le primim în inimă, când „cu inimă curată” le împlinim în viața noastră.

Sfântul Apostol Toma este cunoscut în tradiția creștină ca ocrotitor și patron al constructorilor, al celor care călătoresc și ajutorător tuturor celor care se străduiesc să aprofundeze credința, să înțeleagă și să aplice în viața lor învățătura sfântă. De asemenea, fiind singurul care a avut curajul de a exprima îndoiala care era și în inimile celorlalți, ne poate fi de ajutor în a da o mărturie de credință și viață autentică în misiunea creștină pe care suntem datori a o desfășura în lumea noastră, în vremea noastră.

Izvorul Tămăduirii - repere pentru suflet

Ce serbăm în această zi, nu întâmplător rânduită în săptămâna Luminată ? Istoriceste vorbind, sărbătoarea ne cheamă să ne aducem aminte de sfințirea unei biserici ctitorită de împăratul Bizantin Leon cel Mare pe un loc din preajma Constantinopolului, unde se afla un izvor de apă aducătoare de vindecări miraculoase. Acel loc s-a descoperit prin arătarea și lucrarea Maicii Domnului. De izvor au beneficiat vreme de sute de ani mulți oameni suferinzi și încercați. După căderea sub turci a Imperiului Bizantin, multe biserici și așezăminte creștine au fost transformate în ruine așezându-se peste ele uitarea.

Și totuși, sărbătoarea Izvorului Tămăduirii s-a păstrat în tradiția creștină nu datorită aceluși loc, aceluși izvor și acelei biserici, ci s-a păstrat ca sărbătoare inclusă în cultul Maicii Domnului, care pretutindeni și pe toți ne ajută. Cinstim pe Maica Domnului ca adevăratul Izvor al Tămăduirilor, subliniind prin aceasta calitatea sa de pururea rugătoare pentru noi și pentru nevoile noastre, căci „mult poate face rugăciunea Maicii spre îmbălbăzirea Stăpânului. Consider că această cinstire ar trebui să dea conținutul liturgic sărbătorii: bucuria de a fi alături de Maica Domnului, binefăcătoarea noastră.

Există și în zilele noastre multe izvoare făcătoare de minuni. Numai în țara noastră stațiunile balneoclimaterice sunt pline de astfel de ape sau nămoluri vindecătoare. Ca să nu mai vorbim de tratamentele medicale date de specialiști, sau chiar de intervențiile medicilor prin care se ameliorează starea noastră de sănătate. Sărbătoarea Izvorului Tămăduirii are tocmai menirea de a ne încredința că dincolo de orice consult medical sau tratament urmat, creștinul trebuie să vadă lucrarea lui Dumnezeu, căci El este cel care vindecă. Iată de ce, înainte de a urma o cură sau un tratament este bine a ne preocupa și de starea sufletească, deoarece rădăcina bolii trupești se află în condiția noastră duhovnicească, ce ne aduce binefacere sau suferință.

În sfârșit, sărbătoarea Izvorului Tămăduirii ne cheamă să înțelegem cât este de importantă rugăciunea personală atunci când urmăm un tratament. Cu părere de rău, am constatat că cei mai mulți creștini asociază tratamentul în stațiunea balneară cu manifestările distractive, culturale etc. Ne interesăm despre confort, condiții, facilități, specialități culinare, atmosferă, peisaj, protocol, posibilități de socializare și multe alte chestiuni pe care le considerăm foarte importante. Câți dintre noi se interesează dacă în respectiva stațiune este o biserică și, slavă Domnului în cele mai multe stațiuni sunt și biserici. Dar mai ales, câți dintre noi, ajunși într-un loc în care dorim să ne îmbunătățim sănătatea căutăm acolo un lăcaș de închinare, participăm acolo la o sfântă Liturghie ?

Din această perspectivă, Sărbătoarea Izvorului Tămăduirii poartă cu sine înțelesuri adânci.

Pr. Mihai Mărgineanu

Apostolul duminical Faptele Apostolilor 5, 12-20

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor, și erau toți, într-un cuget, în pridvorul lui Solomon.

13. Și nimeni dintre ceilalți nu cuteza să se alipească de ei, dar poporul îi lauda.

14. Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei,

15. Încât scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe târgi, ca venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei.

16. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimprejurul Ierusalimului, aducând bolnavi și bântuiți de duhuri necurate, și toți se vindecau.

17. Și sculându-se arhierul și toți cei împreună cu el - cei din erezul saducheilor - s-au umplut de pizmă.

18. Și au pus mâna pe apostoli și i-au băgat în temnița obștească.

19. Iar un înger al Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile temniței și, scoțându-i, le-a zis:

20. Mergeți și, stând, grațiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia.

Scurtă exegeză patristică - Sf. Ioan Gură de Aur -

«Pentru aceea Dumnezeu conduce lumea așa, uneori o ceartă, alteori o cruță și nu lasă să fie singure pe pământ nici numai cele bune, nici numai cele rele. Uneori e noapte, alteori e zi; uneori e vară, alteori e iarnă, tot așa și în viața omenească uneori e durere, alteori e bucurie; uneori e boală, alteori e sănătate. Să nu ne minunăm, dar, când suntem bolnavi, pentru că ar trebui să ne minunăm și când suntem sănătoși; să nu ne tulburăm când suferim, pentru că ar trebui să ne tulburăm și când ne bucurăm. Toate, și unele și altele, se întâmplă în chip firesc și obișnuit.

Pentru ce te minunezi că ți se întâmplă ție acestea? Poți vedea că și sfinții au avut și dureri și bucurii. Și ca să afli aceasta voi aduce în fața voastră pe sfântul despre care cred că a avut viața cea mai plină de bucurii, pe sfântul despre care crezi că a fost lipsit de griji. Vreți să cercetăm viața lui Avraam ? Ce poruncă a primit el îndată ? „Ieși din pământul tău și din rudenii ta!” (Facere 12, 1) Ai văzut ce poruncă dureroasă a primit ? Dar iată urmează o altă poruncă plină de bucurie: „Și vino în pământul pe care ți-l voi arăta și te voi face pe tine neam mare” (Facere 12, 1-2).

- Ce vrei să spui, m-ar putea întreba cineva, au încetat durerile și necazurile lui după ce a ajuns în pământul dat lui, după ce a intrat în port ?

- Nicidecum ! Vin iarăși peste el alte necazuri și mai cumplite decât cele de mai înainte: foametea, strămutarea în altă țară, răpirea soției lui; dar după aceste necazuri urmează alte bucurii: pedepsirea lui Faraon, liberarea soției sale, cinstea, daruri bogate, întoarcerea în patrie. Întreaga lui viață a fost un lanț împletit din bucurii și din dureri.

Același lucru s-a petrecut și în viața apostolilor. De aceea și Pavel spunea „Cel ce ne mângâie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem mângâia și noi pe cei ce sunt în tot necazul” (II Corinteni 1, 4)

- Dar ce legătură au toate acestea cu mine, mi s-ar putea spune, care sunt totdeauna prins de dureri și de necazuri ?

- Nu fi nerecunoscător, nici nemulțumitor ! Este o neputință ca cineva să fie totdeauna copleșit numai de dureri și de necazuri ! Nici firea n-ar putea rezista ! Dar pentru că voim să fim totdeauna fericiți, de aceea ni se pare că suntem totdeauna necăjiți. Și nu

numai: pentru aceasta, ci și pentru că uităm repede zilele de fericire și de bucurie pe care le-am avut și ne aducem aminte numai de cele triste. De aceea spunem că avem numai necazuri și supărări. Nici nu-i cu puțință ca un om să fie veșnic numai trist și amărât.

Nu este cu puțință, să existe o viață omenească lipsită de durere, dar nici lipsită de bucurie. Nici firea noastră n-ar putea rezista, așa cum spuneam mai înainte. Iar dacă unul se bucură mai mult, iar altul suferă mai mult, asta se datorează celui ce suferă, pentru că e mic la suflet, și nu firi lucrurilor. Dacă am vrea să ne bucurăm neconținut, avem o mulțime de prilejuri. Dacă îmbrățișăm virtutea, nimic nu va putea să ne întristeze. Virtutea dă nădejdi de nezdruccinat celor ce o practica, îi face plăcuți lui Dumnezeu, cu nume bun înaintea oamenilor și-i umple de bucurie nespūsă. Chiar dacă virtutea cere osteneală pentru săvârșirea ei, totuși umple conștiința de multă bucurie, face atâta plăcere sufletului câtă nici un cuvânt n-o poate înfățișa. Ce ti se pare plăcut în viața aceasta de pe pământ ? Mesele bogate și luxoase, sănătatea trupului, slava, bogăția ? Dar dacă pui față în față toate plăcerile acestea cu bucuria conștiinței, toate sunt mai amare decât orice în comparație cu ea. Nimic nu-i mai plăcut decât o conștiință bună și o nădejde tare.

Iar dacă vreți să cunoașteți mai bine adevărul spuselor mele, să ne ducem la un om pe patul de moarte sau la un bătrân. Sa le aducem aminte de mesele bogate și luxoase la care s-au desfătat, de slava și de cinstea de care s-au bucurat în viață și de faptele bune pe care le-au săvârșit și să-i întrebăm de care se bucură mai mult; și vom vedea că le e rușine, roșesc de acelea, iar de acestea se bucură și saltă de veselie. Tot așa și Ezechia, când s-a îmbolnăvit și era pe moarte, n-a făcut pomenire de mesele bogate, de slava, de împărăție, ci de dreptate, că spunea: „Adu-Ți aminte, Doamne, ca am umblat înaintea Ta în calea dreaptă”(IV Regi. 20,3). Vezi-l și pe Pavel că tot din pricina faptelor bune saltă și spune: „lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit”(II Timotei 4,7). »

Text cules de Vasilica Onofrei

„Care este ținta vieții creștine, a noastră, a celor botezați în numele Sfintei Treimi, dacă nu îmbrăcarea în Dumnezeu ? Nu există o țintă mai aleasă, nu este un drum mai frumos decât acela de a te îmbrăca în Dumnezeu. Din cauza mândriei, Adam și Eva au căzut, dezbrăcându-se de Dumnezeu și îmbrăcându-se în duhul acestei lumi. De atunci și până astăzi, omul este ispitit să se dezbrace de haina pe care Dumnezeu i-a dat-o la Sfântul Botez și să se acopere cu hainele întunericului. Omul, constatând că s-a îmbrăcat în altă haină decât în veșmântul lui Dumnezeu, este chemat de Biserică să se așeze la picioarele Crucii și să se lase pătruns de taina Învierii Domnului Iisus Hristos. Fundamentul creșterii noastre întru Dumnezeu este mărturisirea credinței celei adevărate în răstignirea, moartea și Învierea Domnului Hristos, mărturisire pe care au făcut-o Sfinții Părinți de-a lungul veacurilor. Moartea și Învierea Domnului Hristos devin haină a mântuirii noastre, prin Sfântul Botez și prin Sfintele Taine“.

(IPS Teofan, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei)